

Пробуємо стати "на ноги"

ВЖЕ не перший рік виробниче управління комунального господарства, як донедавна називався колишній комунгосп, балансує на грані невеличких статків і повної бідності. Не таке багате в минулому, за умов переходу на госпрозрахунок воно стало ще біднішим. Ситуацію можна назвати парадоксальною, адже постійне навантаження щодень зростає, а якихось дивідендів це службі не приносить. Фактично всі платежі десь пригальмовуються, хоча виконано чималі обсяги робіт.

Варто сказати, що досі за надані послуги ми недоодержали майже 100 тисяч гривень. Основну масу боржників складають бюджетні організації, хоча чимало заборгували і індивідуальні

користувачі наших послуг. Того ж, що надходить на рахунок, ледве стачає на придбання паливно-мастильних матеріалів. У таких умовах дуже важко розраховувати на якусь конкретну цілеспрямовану роботу. Трохи оптимізму додало нам рішення сесії районної ради, де мова йшла про реконструкцію служби. Певну частку діяльності з благоустрою райцентру перебрала на себе селищна рада, утворивши спеціальну дільницю.

Практично з 1 квітня ми працюємо в дещо нових умовах, виокремивши із свого підпорядкування лазню, пральню та готель, які, крім збитків, нічого не давали. Натомість зосередилися на водопостачанні, очищенні сеп-

тиків, наданні ритуальних послуг, обслуговуванні малого ринку. А не так давно селищна рада передала нам і місцевий басейн. Щоб не став він нам ще одним баластом для збитків, зарибнили його і десь з початку червня організуємо реалізацію квитків для рибалок-любителів.

Найбільшою нашою проблемою є сьогодні водозабезпечення райцентру. Це зумовлено кількома факторами: по-перше, система постачання води досить давно експлуатується (майже п'ятдесят років), тож часто виходить з ладу. По-друге, споживачі води затримують платежі за цей вид послуг, тому не маємо вільних коштів, аби придбати необхідне обладнання для

заміни. Тож і трапилося не так давно, що не мали чим замінити згорілі насоси, а райцентр протягом двох днів залишався без води. Якби хоч третина коштів за спожиту воду надходила на рахунок комунальників, таких зривів можна було б уникати.

А щодо перспективи? Вона є в кожній справі. Бачимо її і ми, маємо певні задумки, напрацювання. От тільки хотілося б крапельку взаєморозуміння від наших клієнтів, бо тільки через їх зажимистість гальмується розвиток галузі. Тієї галузі, без комунікацій якої містечко може стати великим хутором.

Анатолій БОВА,
директор комунального підприємства "АКВА".